

- 2270 Λέγει ὁ Θεὸς τοῦ Μωϋσῆ: «Ἄμε νὰ πᾶς στὸ χεῖλος,
στὸν ποταμὸν τῆς Αἴγυπτος, τὸν κατεβάζει ὁ Νεῖλος,
καὶ βάστα κ' εἰς τὸ χέρι σου αὐτοῦνον τὸ ραβδάκιν,
ὅπου βαστᾷ τὸ χάρισμαν καὶ γίνεται ὀφιδάκιν.
Καὶ λάλησε τοῦ Φαραώ: «Ἄμα δὲν θές ν' ἀφήσης,
ἀπὸ τὴν δίψα οἱ ἄνδρες σου κ' ἐσὺ νὰ ξεψυχήσης'',
2275 καὶ ρῖψε, βάρει εἰς τὸ νερὸν, αἷμα θέλει ἀπομείνει,
ἢ Αἴγυπτος καὶ ὁ Φαραώ νὰ μὴν μπορῆ νὰ πίνη».
Ρίπτει καὶ κρούγει εἰς τὸ νερὸν καὶ αἷμαν ἀπομένει
καὶ ἀπὸ τὴν δίψα ἢ Αἴγυπτος ἦσαν ξεγλωσσισμένοι.
Μέρες ἑπτὰ ἐδιάβησαν, νερὸν διὰ νὰ πιούσι,
2280 τὰ ψάρια ἐκ τὸν ποταμὸν ἐβγαίνου καὶ ψοφοῦσι.
Οἱ Ἑβραῖοι ἐπαῖρναν τὸ νερὸν αὐτὸ τὸ ματωμένον,
σ' αὐτοὺς καθάριο εὐρίσκετο καὶ νόστιμον πιωμένον.
Λέγει ὁ Θεὸς τοῦ Μωϋσῆ πάλι διὰ νὰ λαλήση
τοῦ Φαραώ διὰ τὸν λαόν, σύντομα ν' ἀπολύση.
2285 «Καὶ τοῦτο λέγω, κάτεχε, καὶ αὐτό <ᾶ> δὲν θέλη κάμει,
θέλω τοῦ πέψει παίδευσιν νὰ τρέμη σὰν καλάμι».
Καὶ πᾶν καὶ λέν τοῦ Φαραώ, τὸν Ἰσραὴλ ν' ἀφήση
2288 καὶ αὐτοῦνος ἐσκληρύνθηκε, δὲν θὲ νὰ τσ' ἀπολύση.

Γεώργιος Α. Μέγας επιμ., Γεώργιος Χούμνος, *Ἡ Κοσμογέννησις: ἀνέκδοτον στιχοῦργημα τοῦ 15ου αἰῶνος, ἔμμετρος παράφρασις τῆς Γενέσεως καὶ Εξόδου τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης*, Ακαδημία Αθηνῶν: ΚΕΜΝΕ, Αθήνα 1975.